

عنوان مقاله:

تولید فضاهای پیاده راهی و پایداری هویت و حس مکانی شهروندان مطالعه موردی: پیاده راه خیابان امام شهر زنجان

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 3، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اسماعیل دویران - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

حسین احمدی - استادیار علوم اجتماعی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیاده راه های شهری واقع در بافت مرکزی شهرها به عنوان مرکز تنفس کالبدی و اجتماعی شهرها محسوب شده و اثرات هویتی-مکانی متعددی در توسعه پایدار شهر دارند. پژوهش حاضر به شیوه تبیینی-تحلیلی با ماهیت کاربردی به بررسی اثرات ایجاد پیاده راه های شهری در ارتقاء و حفظ هویت و حس مکانی شهروندان در بافت مرکزی شهر با نمونه موردی پیاده راه امام شهر زنجان پرداخته است. گردآوری داده ها به صورت میدانی و کتابخانه ای بوده است که داده های گردآوری شده در نرم افزار SPSS پیاده شده و با استفاده از آزمون آماری تی تک نمونه ای، همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره گام به گام تجزیه و تحلیل داده ها صورت پذیرفت. شاخص های سنجش هویت و حس تعلق مکانی رد غالب 5 شاخص اصلی تنوع فرهنگی، دل بستگی مکانی، ایمنی و امنیت، حس خاطره انگیزی و سرزندگی فضا می باشد. نتایج حاصل نشان می دهد سطح شاخص های ایجادکننده هویت و حس تعلق مکانی در پیاده راه شهر زنجان از حد استاندارد بالا بوده و نزدیک به حد مطلوب می باشد. همچنین شاخص های هویت و حس تعلق مکانی باهمدیگر همبستگی با جهت مثبت و متوسط داشته و به طور پیوسته باهمدیگر عملکرد یافته اند. میزان اثر هرکدام از شاخص ها در ضریب رگرسیونی استاندارد نشده مشابه ولی در ضریب تعیین استاندارد شده (مستقیم و خالص) متفاوت از هم می باشند. اثر شاخص های موردبررسی بر هویت و حس تعلق مکانی منجر به تعدد میزان و زمان حضور در فضای پیاده راه شده و مراودات اجتماعی را توسعه داده است.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، هویت، حس تعلق مکانی، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250940>

